

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Sector Bestuursrecht

zaaknummers: AWB 10/4601 BESLU en 10/4602 BESLU

uitspraak van de voorzieningenrechter

in de zaak tussen:

de stichting Bomenstichting,
gevestigd te Utrecht,
verzoekster,
gemachtigde: F.C.S. Warendorf

en

het dagelijks bestuur van het stadsdeel Zuid van de gemeente Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde: mr. A. van Buuren.

Procesverloop

Verzoekster heeft een verzoek ingediend tot het treffen van een voorlopige voorziening. Dit verzoek hangt samen met het door verzoekster ingediende beroep tegen het besluit van verweerder van 16 september 2010 (het bestreden besluit).

De voorzieningenrechter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 6 oktober 2010. Verzoekster en verweerder hebben zich laten vertegenwoordigen door voornoemde gemachtigden.

Overwegingen

1. Inleidende bepalingen

1.1. Op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) gaat de voorzieningenrechter na of onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, het treffen van een voorlopige voorziening vereist. Bij de daarvoor vereiste belangenafweging gaat het om een afweging van enerzijds het belang van de verzoeker dat een onverwijlde voorziening wordt getroffen en anderzijds het door de onmiddellijke uitvoering van het besluit te dienen belang.

1.2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb is de voorzieningenrechter bevoegd onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien het verzoek om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, van de Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de

beoordeling van de zaak. De feiten en omstandigheden in de hoofdzaak vergen naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen nader onderzoek, zodat de voorzieningenrechter van deze bevoegdheid gebruik zal maken.

2. *Feiten en standpunten*

2.1. Bij besluit van 29 maart 2010 is aan het stadsdeel Zuideramstel ontheffing van het bestemmingsplan en een bouwvergunning verleend voor het oprichten van een parkgebouw op het na sloop vrijgekomen terrein gelegen in het Beatrixpark, ten westen van het Boerenweteringpad.

2.2. Verweerder heeft bij het bestreden besluit het bezwaar van verzoekster tegen het besluit van 29 maart 2010 niet-ontvankelijk verklaard. Daartoe heeft verweerder overwogen dat verzoekster gelet op haar statuten niet als belanghebbende bij dit besluit kan worden aangemerkt. Het besluit heeft volgens verweerder namelijk geen betrekking op bomen als zodanig en de belangen die verzoekster behartigt worden hooguit zijdelings geraakt. Verweerder stelt dat voor het kappen van bomen een kapvergunning is vereist, waarbij een afzonderlijk toetsingskader geldt.

2.3. In beroep en in het kader van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening heeft verzoekster hiertegen aangevoerd dat voor de realisatie van het parkgebouw een kapvergunning is verleend waaraan het voorschrift is verbonden dat daarvan geen gebruik wordt gemaakt zolang de aanvrager niet beschikt over alle overige voor de sloop en bouw van belang zijnde vergunningen en ontheffingen. Hieruit volgt dat als de bouwvergunning niet kan worden verleend, van de kapvergunning geen gebruik zal kunnen worden gemaakt. Vanwege dit directe verband tussen de bouwvergunning en het kappen van de bomen is verzoekster van mening dat zij wel direct belanghebbende is bij het besluit tot verlening van de bouwvergunning. Als voorlopige voorziening is gevorderd dat hangende het beroep de situatie onaangetast dient te blijven. Verzoekster heeft dan ook gevraagd om schorsing van de bouwvergunning en de eveneens verleende monumentenvergunning (waarover in de uitspraak van heden met zaaknummers AWB 10/4486 en AWB 10/4141 wordt beslist).

3. *Nadere beoordeling*

3.1. Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Ingevolge artikel 1:2, derde lid, van de Awb worden ten aanzien van rechtspersonen als hun belangen mede beschouwd de algemene en collectieve belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen.

3.2. In de statuten van verzoekster is opgenomen dat verzoekster zich ten doel stelt: *“het bevorderen van de zorg en aandacht voor bomen, omdat deze een onmisbare schakel vormen in het leven op aarde en dus onmisbaar zijn voor de mens, en voorts al hetgeen met één en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin des woords.”*

3.3. Vaststaat dat, om het bouwplan waarvoor de onderhavige bouwvergunning en ontheffing zijn verleend te kunnen realiseren, acht bomen gekapt dienen te worden. Hiervoor

is een kapvergunning verleend, waarvan eerst gebruik kan worden gemaakt als de aanvrager tevens beschikt over de voor de sloop en bouw benodigde vergunningen en ontheffingen. De rechter is van oordeel dat hieruit een onlosmakelijk verband tussen de onderhavige bouwvergunning en de kap van de acht bomen. De kap van deze bomen treft rechtstreeks het belang dat verzoekster in het bijzonder behartigt. Verzoekster kan weliswaar opkomen tegen de kapvergunning, maar gezien het onlosmakelijk verband tussen de kap van de bomen en de bouw van het parkgebouw treft ook het besluit waarbij de bouwvergunning en ontheffing van het bestemmingsplan zijn verleend rechtstreeks het belang van verzoekster. Verzoekster kan naar het oordeel van de rechter dus ook in het kader van de bouwvergunning en ontheffing opkomen voor de door haar behartigde belangen. De rechter verwijst in dit kader naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 april 2000, gepubliceerd op www.rechtspraak.nl met LN-nummer AA5720.

4. *Conclusie*

4.1. Gelet op het voorgaande zal de rechter het beroep gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen. Verweerder zal binnen vier weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit op het bezwaar van verzoekster dienen te nemen, met inachtneming van deze uitspraak.

4.2. Nu de rechter op het beroep zal beslissen zal zij het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ex artikel 8:81 Awb afwijzen. Mede gelet op hetgeen omtrent de verlening van de monumentenvergunning is overwogen, zie de rechtbank in de aangevoerde bezwaren van eiseres ook overigens geen grond voor het treffen van een voorziening.

4.3. Ten slotte zal de rechter bepalen dat verweerder het door verzoekster betaalde griffierecht in beide procedures dient te vergoeden.

VOOR HET VERVOLGENDE WORDEN
AANGEKONDIGD BIJ DE NOTARIS
AANDELIJKE RECHTER TE AMSTERDAM